

ZADÁNÍ - PODANÉ NÁMITKY

Proti směnečnému platebnímu rozkazu č.j. 38Sm 216/2006- 27 ze dne 16. 12.2006, který mi byl doručen dne 24.11.2006 podávám v zákonné lhůtě námitky, které odůvodňuji takto:

Směnka předložená žalobcem soudu s návrhem na vydání platebního rozkazu je směnkou zajišťovací, kterou právní předchůdce žalobce převzal ke krytí svých budoucích pohledávek z úvěru poskytnutého na základě smlouvy o úvěru reg .č. 03/94/804/188 uzavřené dne 17.11.1994 mezi [REDAKCE] a.s. a společností [REDAKCE].

Žalobce je nejen směnečným věřitelem z uplatněné směnky, ale jako singulární sukcesor také věřitelem úvěrové pohledávky, kterou tato směnka zajišťuje. Zajišťovací směnku převedl její majitel na žalobce nevyplněnou. Žalobce následně směnku doplnil datem splatnosti i směnečnou sumou.

Směnku jsem avaloval nevyplněnou, bez uvedení data splatnosti a výše směnečné sumy v souladu se smlouvou o zajištění závazku ze dne 22.3.1996.

Zajištěný úvěr byl splatný postupně ve splátkách dle sjednaného kalendáře s poslední splátkou 25.5.1998.

k důkazu: oznámení o vyplnění směnky
smlouva o zajištění závazku klienta
smlouva o úvěru

Proti směnečnému platebnímu rozkazu vznáším tyto námitky:

1. Námitka neoprávněného vyplnění směnky

Žalobce nebyl oprávněn směnku vyplnit, protože jak směnečný blanket, tak příčinná pohledávka na něj byly převedeny neplatnými úmluvami. V příčinném vztahu se jednalo o pohledávku z bankovního úvěru, na níž se vztahuje bankovní tajemství. To bylo postoupením pohledávky z úvěru v rozporu se zákonem porušeno, když spolu pohledávkou byly žalobci předány i veškeré písemnosti s bankovním tajemstvím spojené a bez nichž by žalobce nemohl vyplnit směnečný blanket. Bankovní tajemství je přitom chráněno zákonem,

V této souvislosti podotýkám, že jsem u Krajského soudu v Ústí nad Labem podal žalobu na neplatnost převodu zajišťovací blankosměnky, číslo jedací této věci mi dosud není známo.

2. Nesprávně vyplněná výše směnečného peníze

Vůbec nevím, jak žalobce vyplnil údaj o výši směnečného peníze. Kauzální závazek-úvěr činil původně 7.000.000 Kč, přičemž jeho část byla splněna. Vzhledem k tomu, že ve smlouvě o úvěru je dohodnuto i úročení bankovního úroku při prodlení s jeho placením, a to dokonce zvýšenou úrokovou sazbou, domnívám se, že žalobce v souladu s tímto ujednáním postupoval. Přitom zákon úročení úroků nepovoluje a takové ujednání je dle judikatury Nejvyššího soudu neplatné.

Kromě toho jsem svým avalem zajišťoval pouze jistinu pohledávky s příslušenstvím ve výši existující v době uzavření Smlouvy o zajištění závazku, nikolivě žádné budoucí příslušenství jistiny.

3. Námitka porušení dohody o vyplnění blankosměnky

Z oznámení o vyplnění blankosměnky ze dne 26.9.2006 vyplývá, že žalobce směnečný blanket vyplnil někdy v době od převzetí směnky do zaslání dopisu, tedy v době od 19.6.2006 do 26.9.2006.

Ze smlouvy o úvěru je zřejmé, že tento měl být splácen postupně ve splátkách nejpozději do 25.10. 1996.

V článku III. Smlouvy o zajištění úvěru je ujednání, že věřitel je oprávněn směnečný blanket doplnit, pokud pohledávka nebude řádně a včas splněna. Takto mohl postupovat i v případě neplacení jednotlivých splátek.

Ve Smlouvě o úvěru v bodu IV/10 bylo dohodnuto, že při nedodržení podmínek vyplývajících z této smlouvy, bude realizována dohodnutá forma jištění úvěru.

V Obecných úvěrových podmínkách Ekoagrobanky a.s. OD1002 se v bodu II.6 uvádí, že pokud klient nedodrží svůj závazek, je banka oprávněna přistoupit k realizaci zajištění.. Dále je zde v bodu V. uvedeno, že dojde-li na straně klienta k ukončení podnikatelské činnosti, nebo k jejímu zániku nebo změně její formy, je úvěr zásadně splatný ke dni účinnosti uvedených skutečností. K tomu podotýkám, že na dlužníka-společnost M. s.r.o. byl dne 14.10. 1996 prohlášen konkurs. Jsou tedy naplněny podmínky pro to, aby tímto dnem se stal poskytnutý úvěr splatný bez ohledu na ujednání splátek.

Z výše uvedeného podle mého názoru implicitně vyplývá dohoda o tom, že nejdéle dnem 15.10. 1996 mělo dojít k vyplnění směnečného blanketu, a v tomto směru bylo omezeno právo věřitele na vyplnění směnky. Soudu předložená směnky tedy byla vyplněna v rozporu s dohodou o jejím vyplnění.

K důkazu: obecné úvěrové podmínky

4. Námitka promlčení práva na vyplnění směnky

Z oznámení o vyplnění blankosměnky ze dne 26.9.2006 vyplývá, že žalobce směnečný blanket vyplnil někdy v době od převzetí směnky do zaslání dopisu, tedy v době od 19.6.2006 do 26.9.2006.

Ze smlouvy o úvěru je zřejmé, že tento měl být splácen postupně ve splátkách nejpozději do 25.10. 1996.

V článku III. Smlouvy o zajištění úvěru je ujednání, že věřitel je oprávněn směnečný blanket doplnit, pokud pohledávka nebude řádně a včas splněna. Takto mohl postupovat i v případě neplacení jednotlivých splátek.

Ve Smlouvě o úvěru v bodu IV/10 bylo dohodnuto, že při nedodržení podmínek vyplývajících z této smlouvy, bude realizována dohodnutá forma jištění úvěru.

V Obecných úvěrových podmínkách Ekoagrobanky a.s. OD1002 se v bodu II.6 uvádí, že pokud klient nedodrží svůj závazek, je banka oprávněna přistoupit k realizaci zajištění.. Dále je zde v bodu V. uvedeno, že dojde-li na straně klienta k ukončení podnikatelské činnosti, nebo k jejímu zániku nebo změně její formy, je úvěr zásadně splatný ke dni účinnosti uvedených skutečností. K tomu podotýkám, že na dlužníka-společnost M. s.r.o. byl dne 14.10. 1996 prohlášen konkurs. Jsou tedy naplněny podmínky pro to, aby tímto dnem se stal poskytnutý úvěr splatný bez ohledu na ujednání splátek.

Je mi známa judikatura jednoho ze senátů Vrchního soudu v Praze podle níž se právo na vyplnění blankosměnky nepromlčuje. Vychází se přitom z nemožnosti aplikace ustanovení § 100 ObčZ i § 39 an. Obchoz. Nárok věřitele z dohody o vyplnění blankosměnky není podle právního názoru soudu právem vymahatelným u soudu, proto se právo podle tohoto názoru nepromlčuje.

S uvedenou judikaturou nesouhlasím z následujících důvodů. Držitel blankosměnky je oprávněn v souladu s dohodou o vyplnění oprávněn směnkou stanoveným způsobem doplnit a učinit z ní směnkou úplnou. Má tedy možnost sám vyvolat splatnost závazku, v tomto případě závazku směnečného. V obdobné věci se vyjádřil Nejvyšší soud v rozhodnutí Rc 11/88 3 Cz 51/83 (Sb.NS 88, 2-3:135). Takto:

„Možnost vyvolání splatnosti závazku, daná věřiteli obecným ustanovením § 78 o.z., případně speciálním ustanovením upravujícím určitý právní vztah (např. z půjčky – srovnej ustanovení §387 odst.2, § 388 odst.2 o.z.), nese s sebou současně i právo věřitele vymáhat plnění závazku. Může-li totiž věřitel sám vyvolat splatnost závazku, pak (objektivně posuzováno) může své právo také vykonat. První objektivní možnost výkonu práva je dána okamžikem, kdy věřitel mohl o splnění požádat. V těchto případech je třeba považovat za den rozhodný pro počátek běhu promlčecí doby ten den, který následuje po vzniku právního vztahu sjednaného na neurčitou dobu. Proto jde-li o právo z časově neomezeného právního vztahu, je pro počátek promlčecí doby rozhodný den následující po dni, kdy došlo ke vzniku tohoto právního vztahu, a nikoliv den, kdy došlo ke splatnosti dluhu. V těchto případech tedy není běh promlčecí doby vázán na splatnost dluhu, jež nastává prvního dne po tom, kdy byl dlužník o splnění věřitelem požádán.“

Z citovaného judikátu a jeho přiměřené aplikace je patrné, že právní závěry vrchního soudu o nepromlčitelnosti práva na vyplnění blankosměnky nejsou správné.

Další argumenty o tom, že právo na vyplnění blankosměnky podléhá promlčení jsou tyto:

V rozhodnutí Nejvyššího soudu Rc 10863 Rv 930/31 (Vážný. 31, XIII.a: 812) je uvedeno, že „právo vyplnit směnkou nepromlčuje se ve třech letech po odevzdání směnečného blanketu“. Z toho a *contrario* plyne, že toto právo se promlčuje, ale od jiného data, jinak by Nejvyšší soud uvedl, že právo na vyplnění směnečného blanketu se nepromlčuje.

V komentáři k novému Směnečnému právu z 10.10. 1941 (ASPI e.č. 899) je zase uvedeno: „V úmluvě může být i stanovena doba pro výkon práva na vyplnění. Není-li tomu tak, je právo vykonat v době přiměřené, poněvadž nelze vycházeti z toho, že by vydatel listiny se chtěl vázati do nekonečna. Pokud jde o podstatu tohoto práva, pak podle komentáře jde o právo *sui genesis* na určení právního poměru. Jak se dále praví: „Každým způsobem nutno uznati, že jde o právo majetkové, jež i ještě před vyhotovením úplné směnky tvoří ve jmění nabyvatelově aktivum a ve jmění odevzdatelově pasivum. Prohlášen-li např. konkurs na jmění nabyvatelovo, spadá právo jako aktivum do jeho konkursní podstaty a může býti vykonáno konkursním správcem. Zemře-li ten, jemuž přísluší právo na vyplnění, spadá toto majetkové právo do pozůstalosti.“ K tomu dodávám, že není pochyb ani o tom, že toto právo je převoditelné.

Ztracená blankosměnka může být umořována, i když ne jako směnka, ale jako prostá listina, na jejímž základě lze uplatnit určité právo.

V časopisu *Jurisprudence* č. 6/2006 je komentováno anglické směnečné právo. Uvádí se zde, že žaloba ze směnky je ve Velké Británii považována za žalobu z běžné smlouvy. Délka promlčecí lhůty ohledně práva podat žalobu na zaplacení směnečné sumy činí šest let. Ve vztahu k blankosměnkám soudy dovodily, že nedoplní-li oprávněný, který obdržel blankosměnku s vyznačeným přijetím, tento dokument po dobu více než šesti let, nemá právo směnečnou žalobu podat.

Je třeba vzít v úvahu také obecné principy funkčnosti směnečného práva. S tím je v rozporu stanovisko nepromlčitelnosti práva na vyplnění blankosměnky, neboť by to vyžadovalo neomezenou pohotovost směnečného dlužníka k vyplacení směnky, což považuji za překážku funkčnosti směnečného práva. Například právě proto je u *vistasměnky* právo směnečného věřitele předložit směnkou k placení omezeno dobou jednoho roku. V tomto kontextu je třeba posuzovat právo na vyplnění blankosměnky.

S ohledem na uplynutí promlčecí doby vznáším námitku promlčení práva na vyplnění směnečného blanketu.

5. Námitka částečné neplatnosti dohody o udělení vyplňovacího práva

Podle ustanovení § 303 ObchZ a § 37 OZ je nutné, aby prohlášení o ručitelském závazku zcela jednoznačně stanovilo závazky dlužníka, za které se ručitel vůči ručiteli zavazuje pro případ jejich nesplnění dlužníkem.

Judikaturu Nejvyššího soudu ČR (sp.zn 31 Cdo 2772/2000) týkající se požadavku vyjmenovávat jednotlivé nemovitosti tvořící příslušenství věci hlavní při převodu vlastnictví je třeba aplikovat také na nutnost uvedení konkrétního příslušenství závazku, za které ručitel přejímá ručení, alespoň obecným názvem.

Obdobně je třeba postupovat v případě avalu. Ve smlouvě o zajištění závazku je uvedeno, že pokud nebude pohledávka včetně příslušenství uvedena v čl.I řádně a včas plněna, je věřitel oprávněn doplnit na směnce peněžitou sumu ve výši splatné dlužné částky.

O jaké příslušenství pohledávky se jedná, není ve smlouvě uvedeno. V této části považujeme Smlouvu za neplatnou z důvodu neurčitosti.

6. Námitka neplatnosti dohody o udělení vyplňovacího práva

V Dohodě o zajištění závazku klienta není uvedeno, jakým způsobem bude vyplněno datum splatnosti směnky, jak bude tento datum určen. Takové ujednání nesplňuje podmínku alespoň minimální určitosti a proto nemůže jako platné obstát. (viz Z. Kovařík, C.H.Beck 2002, str. 60).

K důkazu: smlouva o zajištění závazku

7. Námitka rozporu s dobrými mravy

Pokud by majitel blankosměnky vyplnil tuto v souladu s dohodou ihned po vzniku prodlení dlužníka, mohl by směnku vyplnit na výši aktuálního dluhu a požadovat 6% směnečný úrok. Protože tak neučinil, zřejmě úročil po dobu 10 let jistinu zvýšeným penalizačním úrokem 24%, tedy úrokem čtyřnásobným. Z tohoto pohledu jeví se jeho jednání účelovým zneužitím práva, které je v rozporu s dobrými mravy a jako aval jsem vůbec nepředpokládal, že k takové situaci může dojít.

Navrhuji proto, aby krajský soud buď směnečné řízení přerušil a vyčkal pravomocného ukončení řízení vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem o neplatnost převodu směnky nebo aby tento směnečný platební rozkaz v celém rozsahu zrušil a současně aby zavázal žalobce zaplatit mi náhradu nákladů řízení.

za žalované ho č.3

JUDr. ~~XXXXXXXXXX~~

advokát